

קול החינוך

יו"ל ע"י ועד הורים'
למסירת מידע
ומשלוח מסמכים
טלפקס: 03-691-5752
דוא"ל: kol581562@gmail.com

ציפייה ביהדות החרדית לדרישה בלתי מתפשרת:

ביטול "המחוז החרדי" והפסקת ההתערבות בחינוך החרדי

תזכורת: דבריו הברורים של מייסד ויו"ר "המחוז החרדי במשרד החינוך" על האפשרות הריאלית לביטול "המחוז החרדי" ע"י המפלגות החרדיות בעת הקמת הקואליציה * דרישת יו"ר החינוך העצמאי הרב אברהם יוסף לייזרזון ז"ל מהנציגים החרדיים לפני מספר שנים

אשר נעשה, וכך אמר יו"ר המחוז החרדי בדברים שאמר באותם ימים.

"מי שקרא את ההסכמים הקואליציוניים של יהדות התורה ושל ש"ס, ואני קראתי סעיף סעיף שם - לא נכנסתי שמה למשא ומתן - אבל בעיני, אם אני מנתח את זה בעיניים שלי, אז היתה פה בעצם חלוקת תפקידים. זאת אומרת, שגפני בצד אחד ודרעי בצד השני כנציגים אמרו דבר מאוד פשוט. הם אמרו אנחנו נביא לחינוך החרדי את הכסף, ואת הפדגוגיה יעשה "המחוז"

ברורים, שאילו רצו המפלגות החרדיות בעת הקמת הקואליציה עימם בשנת תשע"ה. יכלו לבטל את המחוז החרדי ולפטר את מאות המפקחים והמפקחות שמונו כדי לעקור את החינוך החרדי.

בדבריו הוא נותן פרשנות קשה וחמורה מדוע לא נעשה הדבר ע"י הנציגים החרדיים. ודבריו אקטואליים במיוחד כיום משום שהעדר תביעה מצד המפלגות החרדיות לביטול "המחוז החרדי", ביטול המפקחים, והחזרת המצב לקדמותו, תתפרש כהסכמה דה פקטו מצידם על כל

בימים אלו נשמעות מכל עבר אמירות נלהבות על "ביטול כל הגזירות" בעקבות הכח הפוליטי הרב הנתון כעת בידי המפלגות החרדיות לקראת הקמת הממשלה החדשה.

לנוכח זאת, אנו מביאים דברים ברורים שנאמרו בענין זה ע"י הגורמים הרשמיים העוסקים בחינוך החרדי, משני צידי המתרס, הן מהצד החרדי, והן להבדיל, מהצד החילוני.

הדברים נכתבו ונאמרו במצב דומה למצב הנוכחי, והם מקבלים משנה תוקף לנוכח העובדה שהמצב הפוליטי של המפלגות החרדיות כעת עולה עשרת מונים על המצב ששרר בעת שנאמרו הדברים דלהלן.

להבנת הדברים נזכיר, כי "המחוז החרדי" הוקם בשנת תשע"ד, בתקופת ממשלת לפיד-נתניהו (תשע"ג - תשע"ה) ע"י שר החינוך דאז שי פירון שהיה חבר במפלגתו של י. לפיד - מתוך מטרה מוצהרת כהמשך לריכוך השטח שנעשה במשך כ-10 שנים והתיש את המנהלים בקרב על החינוך, להתקדם לעבר סיום האתגר שלהם לעקור את החינוך החרדי.

במשך תקופה מסויימת עשו כל הנוגעים בדבר מצג שוא כאילו הם מחרימים את המחוז החרדי, שמצדו המשיך בדרסטיות את מסע ההשתלטות של משרד החינוך על החינוך החרדי.

בכינוס מיוחד בחודש חשוון תשע"ו שעסק בשינוי החינוך החרדי, השמיע מייסד ויו"ר "המחוז החרדי" דאז מ. שמעוני דברים

שוד ושבר:

14 מוסדות חרדיים הצטרפו ל"מתווה בעלזא"

המוסדות הגישו הסכמה להכנסת לימודי אנגלית ומתמטיקה בתמורה לתוספת תקצוב המוגדלים.

אין זה משנה מה טיבם ואיכותם של המוסדות שהצטרפו למיתווה המדובר, וגם אם מדובר במוסדות שאינם חרדיים במלוא מובן המילה זהו אסון מאין כמוהו. וזאת משום שהחורבן הגדול במתווה זה - כפי שהתרענו כל העת, הוא בעצם יצירת הפרצה והפיתוי עבור מוסדות חרדיים ע"י משרד החינוך, במתווה מסודר ומתוכנן, עם הכרה וגושפנקא מקהילה מרכזית ביותר בציבור החרדי.

למרבה האבסורד, המימוש המעשי של המיתווה ההרסני הנורא מתרחש דווקא לאחר שעסקני חסידות בעלזא נאלצו לנטוש את המתווה המדובר, שנוצר עבורם

אשר יגורנו בא. בימים האחרונים התפרסם ש-14 מוסדות חרדיים הצטרפו ל"מיתווה בעלזא" והגישו הסכמה להכנסת לימודי אנגלית ומתמטיקה בתמורה לתוספת תקצוב.

כזכור, בתקופה האחרונה הוציא משרד החינוך מכרז (המכונה על ידס "קול קורא") לכלל המוסדות החרדיים, עם הצעה להצטרף ל"מיתווה בעלזא", לתוכנית החדשה של הכנסת לימודי אנגלית ומתמטיקה בתמורה לתוספת תקצוב.

לדאבון לב, עם סיומו של המכרז התברר כי 14 מוסדות נפלו בשבי, וחתמו על ההסכם המביש, של ביצוע שינוי דרסטי במתכונת החינוך החרדי בתמורה לתקציבים

החינוך להדריך ולא לפקד את כפיכול את מוסדותינו בתוכניות, הדרכות, הנחיות ויועצות כולל בפיתויים של הטבות, התגברו והתעצמו בצורה חמורה ביותר מאז הוקם לכאבנו "המחוז החרדי" בתקופת ממשלת לפיד – פירון, שהורתו ולידתו במגמה ברורה מוצהרת ומסוכנת, כפי שהם הכריזו בהקמתו "להוביל שינויים בחברה ובחינוך החרדי".

"נער הייתי גם זקנתי במערכת החינוך העצמאי ואני קובע כי במשך עשרות שנים הם לא העיזו לחרוג מסמכותם ולהתערב בתחומים חינוכיים שאינם כלל בתחום אחריותם, עד שנחתה עלינו כאמור הפורענות האנטי חינוכית בדמותו של "המחוז החרדי" המעסיק עשרות רבות של מפקחים ומפקחות על מערכת החינוך החרדי שחובתנו האלמנטרית לפעול מיידית לביטולו ולהחזרת המצב לקדמותו".

* * *

יצוין, כי בשעתו קיבל הרב לייזרון מכתב תגובה מאת ח"כ מ. פרוש, שבו טען כי הדברים אינם תלויים בקיומו של "המחוז החרדי" ובקיומם של המפקחים, אלא הם נעשים מכוח הבג"ץ ואין זה תלוי כלל בכוח הפוליטי של הנציגות החרדית.

אלא שיו"ר "המחוז החרדי" בעצמו העיד כאמור באופן ברור שהדבר אכן נתון בהחלט בידי הנציגות החרדית, וכדבריו: "בהסכמים הקואליציוניים מופיעים הסעיפים הרלוונטיים להיבט התקציבי, אבל לא מופיע ביטול המחוז החרדי, ביטול המפקחים, ופיזור המפקחים. זה דבר שהיה יכול לקרות, אף אחד לא יכול להשאיר את זה לעד, וזה היה אחד המבצעים ואחד החששות שלנו".

* * *

בנוסף, חובה להזכיר בענין זה, את האמירות הנלהבות הנשמעות כעת על כך שהנציגות החרדית יכולה לחוקק חוקים "עוקפי בג"ץ", כאשר לדברי הדוברים הנלהבים יש לנציגות החרדית את כל הגיבוי לכך מצד כל מי שאמורים להקים את הממשלה הבאה. במצב זה א"כ, סרה גם תשובתו של ח"כ מ. פרוש להרב לייזרון שהדברים תלויים בבג"ץ, מפני שכעת יש את האפשרות (והחובה...) לעקוף את הבג"ץ בנושאים הבעריים.

כך זה נשמע מהצד החילוני. ולעומתו מהצד החרדי הזעיק יו"ר החינוך העצמאי דאז הרב אברהם יוסף לייזרון ז"ל את החכ"ם והמועצה"ת בעת המו"מ הקואליציוני לקראת הקמת הממשלה בשנת תשע"ט.

הרב לייזרון שראה מקרוב כמו עיניו ולחרדת ליבו את השינוי הדרסטי הנוראי שהתחולל במצב החינוך החרדי, מתאר בקולמוסו הזך תובנות אשר מקבלים משנה תוקף בימים אלו:

"מוצא אני מחובתי לפנות אליכם להעמיד במרכז המשא ומתן הקואליציוני דרישה נחרצת חד משמעית ואולטימטיבית לעצמאותו החינוכית המלאה והמוחלטת של החינוך העצמאי ללא שמוץ של התערבות ממשלתית חיצונית בדרכי ותכני החינוך שלנו, כפי שממשלת ישראל לדורותיהם בעבר העניקו לנו אוטונומי חינוכית זו כבר עם קום המדינה".

"לדעת רבים זו שעת הכושר הנדירה שההשגחה העליונה זימנה לכם עם הגברת כוחה והשפעתה של יהדות התורה בבחירות האחרונות כדי לבלום את הניסיונות החוזרים ונשנים של משרד החינוך להתערב בנושאים לימודיים וערכיים השמורים ונתונים מאז ועד היום אך ורק להכרעתם וסמכותם הבלעדית של גדולי ישראל בכל הדורות".

"המאמצים הבלתי פוסקים של משרד

החרדי".

למה אני הגעתי למסקנה הזאת? מפני שבהסכמים הקואליציוניים מופיעים הסעיפים הרלוונטיים להיבט התקציבי, אבל לא מופיע ביטול המחוז החרדי, ביטול המפקחים, ופיזור המפקחים. זה דבר שהיה יכול לקרות, אף אחד לא יכול להשאיר את זה לעד, וזה היה אחד המבצעים ואחד החששות שלנו. ועצם זה שזה לא קרה ולא בא לידי ביטוי, זה מחזק את מה שאני אמרת".

יצוין, שבתחילת דבריו, אמר אז יו"ר "המחוז החרדי" את הדברים הקשים הבאים:

"יש מעל פני השטח ויש מתחת לפני השטח. מעל פני השטח, כולם מתנגדים, מי רוצה שיעשו עליו פיקוח ורגולציה כזו או אחרת, בטח אם ארבעים שנה לא עשו אז מה פתאום שיעשו עכשיו? אבל מתחת לפני השטח, בהסכמה שבשתיקה או מתחת לראדר, גם הפוליטיקאים הבכירים, הכי בכירים - ויש לי קשר עם כולם, כמעט עם כולם ליתר דיוק - רוצים בהמשך קיומו של המחוז החרדי וקיומם של המפקחים כי הם מבינים שזה טובת המגזר החרדי בעתיד, הם מבינים את זה. אבל בתקשורת הם יגידו שאף אחד לא יכתיב לנו ש"לא יאמרו לנו כמה ללמד ואיך ללמד ומה ללמד וכו' וכו'", אבל מתחת לפני השטח ההסכמה ברורה, הם מבינים שזה צורך חיוני".

14 מוסדות חרדיים הצטרפו ל"מתווה בעלזא"

המשך מעמוד הקודם

ותבמיכתם. (חשוב לציין שהם רק התחייבו לעזוב אותו בהתאם למצב שישורר לאחר הבחירות). אלא שכאמור, החורבן כבר התבצע. לאו עכברא גנא אלא חורא גנב. והחור כבר נפער בתוככי הספינה של החינוך החרדי.

הפלא הוא, שהידיעה על ההצטרפות של המוסדות למתווה ההרסני מגיעה ממש בעת ה"חגיגות" השוררות בימים אלו על "ביטול גזירות לפיד-ליברמן" בעקבות המצב הפוליטי החדש. עובדה זו מעוררת תמיהה רבה, שכן לכאורה כעת המצב של המוסדות החרדיים אמור להשתפר מבחינה כלכלית ומה יש להם לרוץ לזרועות משרד החינוך.

התשובה על כך נמצאת ככל הנראה בדברים הנוקבים שאמר בשעתו מרן החזון איש זיע"א לכ"ק האדמו"ר מסאטמאר בעל ה"יואל משה זיע"א ביחס לגזירות המדינה: "יותר משחושש אני מגזירות המדינה על החרדים חושש אני פן המדינה תערב לחיכם".

בראותנו מצב חמור זה, אין לנו אלא להבין ולהפנים, כי כאשר השלטון גמר אומר לשנות את הציבור החרדי בכל דרך אפשרית, הרי שהדרך היחידה להתמודד עם הניסיונות האורבות לנו בדורינו מפני השלטון החילוני, היא אך ורק בהקמת מוסדות חינוך שאין להם שום זיקה למשרד החינוך.

כל מכבדיה - הזילוה...

"החרדים החדשים" צוהלים: מיתווה בעלזא אושר בממשלה, הממ"ח פורח ויותר ילדים חרדיים לומדים ליבה!

בעלון "המקום" - מגזין לחרדים בעולם המעשה" (אלול תשפ"ב גליון מס' 18) פורסמה כתבה אודות "מיתווה בעלזא" תחת הכותרת: "מיתווה בעלזא אושר בממשלה, הממ"ח פורח ויותר ילדים חרדיים לומדים ליבה, סקירה".

הכתבה אמנם מוסתרת מעיני רואים והיא מופצת רק בחוג הפנימי של ה"חרדים החדשים" החותרים כגנב במחתרת תחת אשיות החינוך החרדי ומוציאים את דיבתה רעה באזני המימסד הכפרי של שונאינו מנדינו.

אך את תמונת השער של העלון המדובר הם שלחו לפירסום על פני כל הארץ. כנראה במטרה להוכיח ש"הם קיימים". וגם כדי להביע לציבור הרחב את המידע שבמחוזות ה"חרדים החדשים" צוהלים ורואים כמשב רוח מרענן את קיומו של ה"מיתווה בעלזא" במקביל לפריחת ה"ממלכתו חרדי" שהמכנה המשותף של שני הנתיבים הללו הוא ש"יותר ילדים חרדים לומדים ליבה"...

כמה מן העלבון יש בכך שאותם "חרדים חדשים" שכל מאוויים ועיסוקם הוא להתחבר עם הממלכתיות הישראלית, צוהלים ושמחים לנתח את ההישג שיש ב"מיתווה בעלזא". אמנם לא זכינו לקרוא את המאמר עצמו שעדיין נידון להסתרה, אך די לנו בשער החוברת כדי להבין באיזה עין הם מביטים על ההתרחשויות המסעירות שמרענן להם את כל חדרי הלב.

אז גם אם הם מצניעים מעיני הציבור את הכתבה שהם פרסמו, כדי לא להביך את הקהילה בריש גלי, אך די לנו בתמונת השער של העלון שהם בחרו כדי לבטא את המהפכה המהותית המתרחשת מהמבט שלהם.

* * *

ברקע של תמונת בית המדרש הגדול של קהילת בעלזא בירושלים, רואים משאית עם כיתוב "בשירות מדינת ישראל משרד החינוך", "הובלות מוישי בניו ונכדיו" כדי להמחיש ולבטא כיצד הם רואים כבר כאן ועכשיו - בתינוקות הטהורים והרכים של הקהילה - את הסבא העתידי העוסק בהובלה. בבחינת "לא ימושו מפך ומפי זרעך וגו'", אך בסדר ההפוך ח"ו.

והתמונה מספרת עוד איך יהודי מבוגר (אולי הסבא והבן...) הסבלים, סוחבים מהמשאית ואל המשאית קורות ענק בצורת אותיות המילה "בעלזא" באותיות לועזיות BEL והילדים הטהורים של הקהילה (כנראה שהם הם הנכדים...) מביטים בהם בדומיננטיות ואף בהערצה...

* * *

כך מספקים אותם "חרדים חדשים" את הסחורה, ממלאים את תפקידם בבחינת "זאבי ערב טורפים את השה" (קינוח לת"ב) הם מציגים לעיני השלטון ולעיני כל עמי הארצות המלאים לרוב בכל המרחב הישראלי והמימסדי את תלמודי התורה, ומשחקים

במפעל החינוכי הכי קדוש והכי מאויים ושברירי מצד המימסד העויין, בהרפתקנות וחובבנות משל היה כדור משחק.

התופעה מקוממת ומזעזעת. היכן הוא התגובה - לפחות כלפי חוץ... - מצד יוזמי ה"מיתווה" שיודעים למחות על כבוד הקהילה? מדוע אינם חשים בעלבון כאשר אותם חרדים חדשים - שואפי ההתבוללות במרחב הישראלי מוחאים כפיים והופכים את השם הנערץ והמקודש "בעלזא" למילה לועזית - B - E - L - שנסחבת על גבי משאית וגוררת אחריה רבבת ילדי ישראל עם צאצאיהם בדורות הבאים?

היכן היא החרדה נוכח העובדה שכל היחצנו"ת והחנפנות הזו משחק לידי המימסד השלטוני הכפרי התר ומחפש אחר כלים בדרך למימוש האתגרים והיעדים שהציב לעצמו להטביע את ספינת היהדות החרדית. על תרבותה היהודית, על אמונתה הטהורה בתורה הקדושה ללא זיופים וללא מיצרים?

יהודים יקרים, חסידים ואנשי מעשה, פקחו עיניכם! האמנם אינכם מבינים מה שכל פרח מצוי מבין, שדרך זו מובילה היישר אליהם? האמנם לא איכפת לכם שבעוד 10-20 שנה, קהילתכם המפוארת וצאצאיכם היקרים, יצעדו בסך אל עבר החרדים החדשים?

אין ספק שרבים מבני הקהילה, ובפרט המבוגרים יותר שזכו לראות את בעלזא בתפארתה, לבם נצבט בקרבם על הרוח החדשה שהחלה לנשוב בקהילה, אך כאב לב בלבד לא ירפה את השבר, עליכם לקום ולעשות מעשה, לעצור בעוד מועד את המהלך, ולהחזיר עטרה ליושנה.

היהדות הנאמנה בתפילה ותקווה שקהילת בעלזא תמשיך לנהל את בתי התשב"ר בדרך ישראל סבא

"מיתווה בעלזא" או לחילופין "מיתווה ההשתלבות ב"חינוך העצמאי" כמו גם הדרישה התוקפנית להשוות את תקציבי מוסדות הפטור ל"חינוך המוכש"ר" או הממלכתי הינה סטייה חדה והבעת הסכמה על קץ הייחודיות של חינוך תשב"ר בדרך המסורה

יזמו שקיים מחיר לעצמאות חינוכית, השלטון שיש לו סדרי חינוך ממלכתיים כפרניים, שלטון עויין שבמקרה ה"טוב" רואה בחינוך החרדי "מוסדות להנצחת בורות", האם ניתן לצפות שהם ישוו את התיקצוב מבלי לדרוש תמורה?

כאשר יסדו את החינוך העצמאי והכריזו על ויתור תקצוב מלא, היה זה "ויתור" או ניצחון? העובדה שהיה אפשרות להקים מוסדות חינוך בלתי ממלכתיים, היה הישג דווקא בגלל שהם נתנו לנו פחות, דוקא בזכות שלא היינו שווים ברמת התיקצוב היה ביטוי לעצמאות!

אותם גורמים שרקחו את "מיתווה בעלזא" אינם טפשים כלל וכלל, הם לא חשודים להציג טענות של הבל ולהתבזות בריש גלי, הם יודעים את כל הניואנסים הללו ושאינו אלו דברי טעם כלל וכלל ושהם לא אמורים להתקבל במחוזות משרד החינוך הכפרני, אלא שבמאבק ההירואי שהם פרצו אליו נגד החינוך העצמאי - הם הימרו... שמא ואולי יעלה בידם בכל זאת להבקיע את החומות הבצורות של המפעל הפיננסי המבוצר - החינוך העצמאי... ולכן הם הרשו לעצמם לעשות שימוש גם בנימוקים ציניים - כאילו עוצמותיים - אף שאינם מחזיקים מים.

מה שחמור בתעמולה זו הוא התקדים ההסברתי כלפי חוץ, כלפי השלטון! נימוקים אלו מהווים הכרזה על ויתור אידיאולוגי, על נכסיה הכי יקרים של המערכת החינוכית החרדית.

האם אי פעם נשמעו כדברים האלה? גם אם דרשו יותר תקציבים, אך האם היה אי מי מעיז לטעון מדוע אני שונה מהמורה ב"חינוך" הממלכתי?!

אדרבה, כל מלמד הבין שהוא מלמד

יכולה לעשות שימוש בנימוק זה, בשם הדאגה העמוקה לעתיד החינוך בדרך ישראל סבא.

* * *

אחד מספיחי הפרשייה האומללה הזו בה תלמודי תורה הפכו לסחורה המתגלגלת בין תגרני שוק בלטה בפרסומי המפלגה לקראת הבחירות כאשר בין שלל האתגרים המוצגים לציבור בתעמולת הבחירות, הוצג האתגר העתידי שיש לפעול במישור הפרלמנטרי "להשוות את מעמדם של המלמדים בבתי החינוך לזה של המורים בחינוך הממלכתי".

התופעה הלכאורה שולית הזו, הינה תוצאה ישירה של התעמולה הראשונית שנשמעה מפי דובריה בהכרזה ומחאה שלא יתכן שהמלמדים בתתי"ם משתכרים רק ב-6000 ש"ח ומורי חינוך העצמאי בשכר כפול!

אם הדבר לא היה מעציב היה נימוק זה מעורר גיחוך, האם לא יודע כל תינוק בן

מי שסלל למשרד החינוך את התיב כיצד להבקיע לאי מי שירכוש את סל החינוך ההרסני הזה על גבם של תינוקות של בית רבן, עליו לבוא בחשבון עם עצמו מה עולל לדרך ישראל סבא לתשב"ר ולכל הדורות העתידיים.

המאבק שלוה בקול רעש גדול נגד כוונתה של קהילת בעלזא לשנות את דרכי החינוך של תשב"ר הטהורים, לקח רבים וטובים למחשבה שהנה ימים באים, ולמרבית ההפתעה יש ביהדות החרדית גוף חזק הדואג לחינוך הטהור לבל יתדרדר.

המפלגה שיצאה לדרך במאבק נגד "מיתווה בעלזא" ("תיקצוב תמורת השיגים") והעמידה פנים של מאבק בלתי מתפשר, בסופו של יום הגיעה להסכם מביש. לתת לקהילת בעלזא את מבוקשה להשתלב במוסדות ה"חינוך העצמאי" באופן חלקי - באם תוקם "ממשלת ימין" ובכפוף לכך שאם לא תקום ממשלת ימין תהיה לקהילת בעלזא רשות לצעוד בדרך הנוראה של שינוי דרכי החינוך במה שמכונה "מיתווה בעלזא".

לעיני כל התברר שהיה זה רק ענין של זמן שהאמת תתבהר במלואה, שהסירוב העקבי והנחרץ שלא לשלב את תתי" בעלזא בחינוך העצמאי הינו מסיבות פנימיות של סכנת איבוד השליטה על ה"חינוך העצמאי" שאין זה מעניינו של גליונו לדוש בכך.

הנימוק שהופרח בחלל ע"י אי מהצדדים למו"מ שבחינוך העצמאי רואים בצעד של בעלזא פגיעה בערך התורני של מוסדות ה"פטור", ופגיעה חמורה בצביון חינוך התתי"ם מכפי המקובל מדורות עולם, התקבל בחוסר תום לב מוחלט. כאשר המפלגה במו ידיה היתה שותפה פעילה לניסוח ה"תקנות" ההרסניות של חוק החינוך החדש, חוק שפתח דף חדש במעמדם של "מוסדות הפטור" והעביר את בעלות התתי"ם לידי הממשלה (ראה ע"כ בגליונות קול החינוך ממוס' 105 - שבט תשע"ח ואילך) לזאת, ברור שהיא איננה

לרשת החינוך שלה והקהילה החסידית הגדולה תסתפק ב"הרע במיעוטו"... הרי הנזק כבר נעשה. גם אם משרד החינוך יספוג את הבגידה ואת העלבון הצורב מצד קהילת בעלזא בכך שהיא נסוגה לאחור ו"מסתפקת במועט"... הם לא אמורים לסגת מה"מיתווה" שטוו אותם גורמים בלתי אחראיים.

את מה שהם זרעו והשיגו בעצם ההסכמה החרדית, הם יקצרו בצורה כזו או אחרת, הם ישקיעו בקיומו של המיתווה האומלל מתוך תקווה שעוד ימצא אי מי שיקבל את המיתווה בשתי ידיים.

ההסכמות של הרשויות המשפטיות שאישרו למיתווה זה לצאת לדרך, הם כבר צעד גדול לקראת הפעלתו בעתיד. צעד זה הינו כברת דרך ארוכה במאמץ של משרד החינוך הכפרי לצוד את החרדים למחוזות החינוך הממלכתי למחצה לשליש ולרביע.

מי שסלל למשרד החינוך את הנתבי כיצד להבקיע לאי מי שירכוש את סל החינוך ההרסני הזה על גבם של תינוקות של בית רבן, עליו לבוא בחשבון עם עצמו מה עולל לדרך ישראל סבא לתשב"ר ולכל הדורות העתידיים.

ובכל זאת תקוותינו ותפילתנו שהתבונה תגבר והאחראים למעשה יחזרו בהם ויצעדו במסלול המקובל בדרך ישראל סבא מזדורות עולם ומהם ילמדו כל האחרים ולא ידרדרו את סדרי החינוך במוסדותיהם.

ההסמכות למלמדים וציידו אותם בתוארים ממשלתיים למיניהם, שכל המצוי במערכת החינוכית יודע שזהו הגורם המרכזי שקידם ומינף את חקיקת חוק החינוך עם ה"תקנות" ההרסניות הנלוות אליו.

* * *

כשמשרד החינוך מדגיש שוב ושוב ש"מיתווה בעלזא" צמוד לארגון מחדש של ספרי הלימוד, של הסמכת המלמדים, של התיאום הפדגוגי, האם צריך עדיין להסביר ולבאר עד כמה הסכנה נוראה ואיומה לעתיד החינוך בדרך ישראל סבא? ברור שהמהפכה הידידותית הזו תקבע את הרמה הרוחנית ותשפיע במישרין ובעקיפין לא רק על רבבת ילדי קהילת בעלזא, אלא על כחמישים אלף ילדי ישראל הלומדים ב"מוסדות הפטור" שמנהלים רבים עדיין מנסים לנתב את הספינה בין גלי הים הסוערים, למרות שמסביב יהום הסער.

המיתווה המסוכן הזה בעצם קיומו מרפה את ידיהם של המנהלים והמלמדים ויחבר אותם במהירות לדרישות הבסיסיות של תקנות החוק החדשות של התת"ם שמשמענותן הוספת לימודי חול והכנסת פיקוח קפדני לכיתות הלימוד כפי שלדאבוננו מתרחש כבר בשטח ברמה מסויימת.

* * *

גם אם הנהלת החינוך העצמאי תכניס בסופו של יום את מוסדות קהילת בעלזא

תורת ה', הוא מחנך לערכי שהשלטון אכן לא מעוניין בהם, זה אכן אינו ממלכתי, זה אנטי ממלכתי! כל מי שיש לו מח בקדקדו יודע שהתקציבים הם גורם בעייתי שמזנב בעתיד החינוך החרדי.

מצאנו בחז"ל את ההגדרה "על הראשונים אנו מצטערים ואתה בא להוסיף עליהם" (רש"י שמות יח, ב) וכמה זה מתאים לנושא המדובר, בעוד שכל המערכת החינוכית מהתת"ם ועד רשתות החינוך הגדולות עומדים תחת לחצים שונים בגוונים שונים ובמישורים שונים מצד משרד החינוך. התת"ם עם החוקים וה"תקנות" שחונקות אותם ומאיימות בכל רגע נתון על כל מהותם וייעודם. תכניות דרקוניות מבית משרד החינוך דוגמת "תכנית גפן" ושינויים מהותיים בהגדרות מערכת החינוך המוכש"ר, שתכליתם לצמצם את האוטונומיה שעדיין קיימת במידה זו או אחרת.

אוי לנו אם משרד החינוך יפעיל את מחלקת הבקרה והאכיפה שלו בתת"ם, בהתאם להתחייבות המנהלים בעת בקשת הרשיון שבכך העמידו את התת"ם בפני תהום פעורה, אז האם רק זה מה שחסר ליהדות החרדית כעת?! להוכיח למשרד החינוך שישנה רוח חדשה של החדרת לימודי חול בכמות מוגברת בתלמודי תורה הכי שמרניים והכי חרדיים!?

האמנם לא די לנו באסון הקיים כבר על ידי הגורמים הבלתי אחראיים שהחזירו את

"ואני אומר לך בפירוש שאם חלילה אחדש דבר בחינוך נגד החינוך שקבלנו מאבותינו, עליכם לפרסם ברבים שזהו נגד התורה"

דברים שאמר רבן של ישראל מרן הגאון רבי חיים עוזר גרודז'נסקי זצוק"ל להמגיד הירושלמי הגה"צ רבי בן ציון ידלר זצ"ל בפגישתם בכנסיה הגדולה הראשונה של אגו"י בוינה - אלול תרפ"ג

ואמר לי: "אתם מחוייבים לדרוש כפי דעתכם, שכן כל אחד מישראל יש לו חלק בתורה, ומי שיש לו כשרון לפרסם את דברי התורה עליו לעשות זאת, על כן אתם מחוייבים לפרסם דעתכם, כי גם לכם יש חלק בחינוך לא פחות מכל הרבנים, ולא תפחד לקול המון כלל, ואני אומר לך בפירוש שאם חלילה אחדש דבר בחינוך נגד החינוך שקבלנו מאבותינו, עליכם לפרסם ברבים שזהו נגד התורה."

ביום א' נפגשתי שם לשיחה עם הגאון רבי חיים עוזר גראדזענסקי מוילנא זצ"ל, ובתוך הדברים, כששוחחנו על משרתי כמגיד דמתא ירושלים ותוכן דרשותי, ספרתי לו שישנם הטוענים על קיצוניות מרובה בדרשותיי, ולכן שאלתיו מה דעתו עליהם.

לאחר ששמע קצת מתוכנו, אמר לי שחובה מוטלת עלי לדרוש אך ורק בדרך זו וגם לזעוק מרה על החידושים בענייני הדת, בפרט בעניין החינוך.

קוראים כותבים

לכבוד המערכת הנכבדה

כקורא קבוע בגליונכם מאז החל לצאת לאור בשנת תשס"ח, וכמי שמצפה מידי חודש בחדשו להגעתו של "קול החינוך" לשטיבלאך בו אני מתפלל בקביעות, ברצוני לשתף את הקוראים הנכבדים עם רגשי לבי.

אין בכוונתי להתייחס לנקודה כזו או אחרת, כי אם באופן כללי, כפי שאני רואה את הדברים. וכדי שדבריי יובנו, ברצוני להקדים בכעין משל, דרכו יובן למה כוונתי ולאיזה כיוון אני חותר.

אני מתאר לעצמי שקוראי גליונכם, שמעו על האסון הנורא שאירע בפלורידה, כאשר בנין רב קומות קרס לפתע באישון ליל, וקרוב למאה איש, ביניהם יהודים לא מעטים, איבדו את חייהם ר"ל.

אני לא איש שעוקב אחר היחדשות' וכל המסתעף, אני גם לא קורא עיתונים למיניהם, כך שאינני בקי מה בדיוק קרה שם, מה הסיבה שהביאה לקריסת הבנין וכן הלאה. אך אני מתאר לעצמי שהן השלטונות והן חברות הביטוח, חקרו ודרשו היטב, מה היתה הסיבה שפתע ביום בהיר קורס לו בנין ענק, שלבטח נבנה באישורי מהנדסים מקצועיים, וחברת בניה מקצועית.

אני מתאר לעצמי, שדו"חות עבי כרס יצאו לאור, שם ניתחו לפרטי פרטים, את הסיבות וסיבי סיבות שהביאו לקריסה הנוראית והקטלנית, ובודאי שיש בכך משום תועלת לגבי העתיד, שחלילה לא יחזור על עצמו סיפור עצוב שכזה.

אך כל זאת נפקא מינה למומחים למיניהם, למהנדסים, לחברות הבניה, לנותני האישורים, לחברות הביטוח ולעיתונאים כותבי החדשות וכיו"ב. אך האדם הפשוט שלא מתעסק בבניה ובמה שקשור לה, אותו מעניינת השורה התחתונה בלבד: "אירע אסון נורא, בו נספו קרוב למאה איש!" ואם היה שם אחד מקרוביו, הוא יבכה את האבדן ומעט מאד ישנה עבורו, אם זה קרה בגלל סיבה פלונית או אלמונית.

* * *

מאות פרצות קטנות וגדולות, העולו ונידונו על גבי עמודי "קול החינוך" מיום היווסדו, אם נדון על כל אחת מהם בנפרד, יתכן שבחלקם ניתן יהיה לחלוק על הדברים, או לפחות להמעיט בנוראותם, אך כשמביטים על התמונה הכללית, כשמחברים את כל חלקי הפאזל, רואים כאן בנין ענק שנבנה לאחר החורבן הנורא באירופה בדם לבס של גדולי ישראל וצוק"ל, שפשוט הוא בתהליך קריסה, כאשר חלקים נכבדים ממנו כבר התרסקו לחלקיקים,

והחלקים שעדיין נותרו שלמים למחצה לשליש ולרביע בבניין, אף הם בדרך לקרוס ח"ו.

"קול החינוך" הינו מעין "ועדת חקירה", המוציאה דו"ח מפורט (מדובר בכ-1500 עמודים) מאז הוצאתו לאור, מה היתה התקלה, ב"עמוד" פלוני, וב"קיר" אלמוני, מה הביא לקריסת נקודה זו בבנין המפואר, ומה גרם לקריסת נקודה אחרת.

זו תהיה סכלות ממדרגה ראשונה מצד הקורא, להיטפל לנקודה מסוימת ולטעון שזו איננה כל כך משמעותית וזו איננה כל כך נוראית, או ש"זה כבר היה בעבר" וכדומה תירוצים והסברים שונים, כי לא זאת היא הנקודה, מדובר פה בפאזל שלם כאשר כל חלק ממנו מעיד על התרסקות כללית, ולפעמים כשרואים פיסה אחת בלבד, קשה לאבחן שאכן מדובר בחלק מהתרסקות.

הנקודה המרכזית המובילה את כל ההתרסקות, ניתן להגדירה במילה אחת ויחידה: "ממון"! אם נעקוב ונבדוק ניווכח שזוהי הסיבה המרכזית לכל הפירצות בשדה החינוך. זו היא הסיבה לכל הכניעות וההסכמות להכנסת לימודים ותוכניות שבעבר

לא העזו אפילו לחשוב עליהם.

ה'ממון', הוא ראש לכל חולי, והסיבה לעוור עיני חכמים ולסלף דברי צדיקים, וזאת קבעה התורה הק' כחוק הטבוע בבריאה, שהשורח יש בכוחו לעוור את עיניהם של חכמים - שהתורה מעידה שהם חכמים, ולסלף את דבריהם של צדיקים - שהתורה מעידה שהם צדיקים, אז מה נענה אנן?!

* * *

הגר"א מוולנא זיע"א כותב בפירושו על שיר השירים (ראה מסגרת) **ש"האפיקורסים משחדין בממון שילכו אחריהן בדרכיהם**. וכפי שבימינו השלטון הכפרני מתנהג עם החרדים לא בדרך של 'עשו', כי אם בדרך של 'אחי', שכביכול דואג לפרנסתם ולפרנסת צאצאיהם, ולשם כך שופך כל הון על מנת לשחד את הציבור החרדי, וכך להביא לשינוי ובעוה"ר הצלחתו גדולה מאד.

כמדומני שצריך יותר להדגיש את הנקודה הזאת, ש"הכסף יענה את הכל", ועבורו מוכנים למכור את כל הקדוש והיקר - חינוך תשבי"ר - לזיהים של אלו שמצפים בכליון עינים להטות

פירוש הנר"א על שיר השירים

(ו) מִים רַבִּים לֹא יוֹכְרוּ לַכֶּבֶת אֶת־הָאֵהָבָה וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטֹפוּהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כַּלְהֹן בֵּיתוֹ בְּאֵהָבָה בּוֹ יִבּוּזוּ לוֹ :

מים רבים לא יוכלו כו'. פי' שהא"ה האהבה גדולה כ"כ שלא יוכלו מים רבים לכבות אותה כמ"ש בנמר"א השפנמי להם רוב טובה כו'. ועוד, מים רבים פי' הן האפיקורסים שמשחדין בממון שילכו אחריהן בדרכיהם וז"ל א"ש יתן א"ש א"ש כל הון ב"ו ב"אהבה ב"ו פי' שלא נפנו ויבזו לו שיהיה כ"כ מאוס בעיניו עד שיבזה אותו בעיניו ונפנו .

אותנו מיני דרך.

מעולם לא היו מסכימים לוותר מלמדם על עקידת יצחק (וכן הלאה), לולי שה"תקציבים" היו נושפים בערפם, לא היה עולה על דעת איש להכניס לימודי אנגלית בתלמודי התורה, לולי שאחוזי התקצוב היו מוגדלים בשל כך, הגננות לא היה מסכימות לכל השינויים - אותם הם נדרשות מהמפקחות, לולי שהן חוששות שהם תאבדנה את פרנסתן. אין ולו פרצה אחת, שאין מקורה בשוחד הממון.

אילו האמונה והבטחון היו במדרגה יותר נעלה, שמי שמנהיג את העולם ומפרנס את הכל, הוא רק הקב"ה ואין תורתן של ילדי ישראל או חינוכן של בנות ישראל, תלוי ועומד בתקציבי השלטון. הכל היה נראה אחרת. כלל ישראל כבר קיים אלפי שנים מאז מתן תורה, ותינוקות של בין רבן למדו תורה בכל הדורות, ללא שום עזרה וסיוע מגורמים זרים, ומעולם לא נשתכחה תורה עקב מחסור בממון. ואם נתחזק באמונה ובטחון ונתקע עמוק בלבנו שבורא עולם הוא זה שדואג לפרנסנו ולכלכלנו, אזי לא נירא בהמיר ארץ ולא נתפתה ל"נדיבות לב" של הרשעים שבאמצעות הממון הם מייצרים לנו מלכודות ומהמורות.

בואו ונתמקד בנקודה הכי פנימית, ובנין באמת מה הוא הגורם האמיתי לקריסת המערכות, וככל שיותר נבין זאת, ניצל בעז"ה מהנסיון הקשה של אחרית הימים.

תודה למערכת הנכבדה, שזה כ-15 שנה עומדת בפרץ ואינה פוסקת מלהתריע מידי חודש בחדשו, שאין לי ספק שזה הציל רבים מאד מהמים העכורים השוטפים כל חלקה טובה. אשריכם ואשרי חלקכם, לכו בכחכם זה והושיעו את ישראל.

מ.ש. בני ברק

"תורת אמך"

לכבוד המערכת החשובה של קול החינוך כקורא וותיק של גליונכם אבקש להעביר לקוראים הארה שזכיתי לה נוכח מצבינו בשטח החינוך.

בספר משלי (א' ח') נאמר: "שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך". ולכאורה יש להתבונן שהרי 'תורה' הוא עניינו של האב ולא של האם. אלא שהכוונה הפשוטה היא שכל הטוב והתועלת הרוחנית והנפשית שהאמא מעבירה לצאצאיה זה ה'תורה שלה' - "תורת אמך".

ויתכן להטעים את הפסוק בהקשר למצב החינוך של זמנינו, שהאמא בהיותה בבית עם ילדיה, אז היא מלמדת אותם לחיות על פי תורה, אך כאשר השלטון מתנכל ונוגס בזוך ובטוהר של חינוך הבנות, זוהי עקירת עצם הקיום של בתי ישראל שיוכלו לחיות על פי תורה.

כשעמדתי על נקודה זו, התעוררתי לפשט את העניין מהחוויות שלנו בעבר. בצעירותנו כאשר למדנו בישיבה, בשיחות בין החברים, כל אחד היה מגיע ל"בית שלו", זה סיפר שאמו מורה, וזה סיפר שאמו גננת, וזה סיפר שאמו עובדת פה ושם, וכן הלאה. מחריד לחשוב איך ייראה השיח הפנימי בין בני הישיבות כשאחד יספר שאחותו עובדת במחנה צבאי צריפין ואמו עובדת ב-8200, לאיזה רמה של אידישקייט ניתן לצפות מבן ישיבה שכזה.

כמה מתאימים לנקודה זו דבריו של מרן החזון איש (אגרת ח"ג אגרת ס"ו) וז"ל: "קיום בית יעקב, מלבד שאין חינוך בדרך התורה של הנשים ערכו פחות משל אנשים, עוד קיום הת"ת קשור בקיום בית יעקב, כי אם הנער פוגע בביתו, אחותו של חינוך חוציי, הרי זה פוקה ומכשול לקיומו הוא" עכ"ל.

לדאבונו היום לא מדובר ב"חינוך חוציי" אלא בחינוך המנתב - כלשון מרן ז"ל - "חוצות הפרועות שאית הכחש וחמדת התועבות", ומה יהא על ה"תורת אמך"?

בכבוד רב
קורא מבית שמש

ראש עיר לראש סמינר !?

בגליון הקודם העתקתם מאחד היומונים על כינוס מנהלי הסמינרים בצוותא חדא עם ראשי ישיבות ו...ראש עיריית ירושלים, ואיך שמחד מרעיפים עליו דברי שבח כמי שמדובר באישיות תורנית שהאחריות לחינוך קיימת אצלו, ומאידך מעתיקים את נאומו הנושא אופי תורני העושה רושם שמדובר באיש חינוך חרדי.

איקלע לידי אחד השבועונים המתגוללים בתיבות הדואר חניס אחת לשבוע, בו ישנו דיווח מורחב יותר על אותו אירוע איך שראש העיר מספר מהחוויות שלו בצבא בעבר ואיך שהיה לו אחריות לזולת וכו' וכו' ולכן - הוא מטיף מוסר למנהלים שגם הם יהיה להם אחריות ומסירות ולא ישאירו תלמידות בלי סמינר וכו'.

והשאלה נשאלת, האם דמות זו אמורה להיות המטיף בנושאים כה עדינים של שיבוץ תלמידות?! האם הוא ראוי להיות המורה דרך של מנהלי הסמינרים?! על איזה שולחן הם סמוכים, מי קובע להם את ההשקפה ואת אמות המידה כיצד לנהל את הסמינר?

כנראה שזו היא תופעה אחת מכלל שינוי הערכין המקיף את הנהלות הסמינרים. אם בעבר היו המנהלים סמוכים על שולחנם של רבותינו גדולי הדור זצ"ל כמו הרב י"א וולף או הרב הלל ליברמן, שכל שאלה הביאה אותם לבתיהם של רבותינו גדולי הדור והאדמורי"ם זצוק"ל מהם שאבו יראת שמים והשקפות בריאות במלוא חפניים, לדאבונו כיום המנהלים "התייצבו על דרך לא טוב" והתקיים בהם המשך הפסוק "רע לא ימאס" (תהילים לו, ה).

לפני מספר שנים לא היה עולה על הדעת בחלום הכי רחוק, שיבוא יום ואלמנטים בוגרי מכון מנדל ואנשי המל"ג, ילוו את הסמינרים ביוזמות השכלה נסתרות וגלויות, כמו גם שהסמינרים יעודדו את תלמידותיהן למצוא את פרנסתן בעבודה בצבא (שזה בס"ה "גיוס בנות" עם "היתר מכירה" - הגדרה של א' מגדולי התורה שליט"א) ובמקומות שהם סתירה מוחלטת לחינוך "לכל כבודה בת מלך פנימה".

נוכח מצב זה שהדברים מתפתחים לרעה, הרי החרדה עצומה להיכן תגיע הרכבת?! מה יהא על צאצאינו בדור העתיד!?

אחד הקוראים

נחשול מאיים חדש בפתח!

למערכת שלום!

אשתי עובדת בתיכון של החינוך העצמאי באחדי מערי הפריפריה.

באסיפת צוות בסוף שנה שעברה לקראת השנה החדשה, סיפרה המנהלת לצוות המחנכות שמשרד החינוך מפעיל רפורמה חדשה בשם "יום המחר" שעיקרה שינוי צורת לימוד התנ"ך, שהתלמידות יביעו את דעתם האישית על הכתוב בתנ"ך (לדוגמה, האם לדעתך אברהם אבינו עשה נכון בעקידת יצחק וכיו"ב - עפ"ל) וכן צמצום דרסטי בשעות הלימוד של מקצועות הרוח - תורה, יהדות, דינים, ספרות וכדומה והגברה מסיבית של לימודי המקצוע - המגמות.

המנהלת ציינה שהנהלת החינוך העצמאי הגישה ערעור נגד הרפורמה. לא ידוע לי כלל מה התקדם בנושא.

בברכה מרובה

ש.ל. אלעד

להסיר לזות שפתיים

בנושא ה"ממלכתי חרדי"

לאחרונה פורסם שבכינוס שנערך על ידי אחת הקהילות החרדיות בבני ברק המיועדת לחרדים עובדים, הוזמן ח"כ מאיר פרוש ושם נשאל:

"אם אנחנו בתור קהילה רוצים לפתוח ממ"ח בבני ברק, אתה תעזור לנו או לא? ח"כ פרוש ענה והסביר כי בעת תפקידו כסגן שר החינוך במשך קרוב 5 שנים: "אני יכול לתת לך רשימה מכובדת של תלמודי תורה ממ"חים שאני פתחתי אותם. ישבתי במשרד החינוך, בתור מי שאמור לטפל באפליה חרדית והיו כאלה שהיו באים אלי, בעיקר חב"ד או ברסלב - לא המיינסטרים, או החרד"לים שרצו להיות ממ"ח ואני עזרתי להם". פרוש הביא דוגמה מהרב בן דוד באלעד שלטענתו קיבל אישר מהרב חיים קנייבסקי לפתוח מוסד ממ"ח, "אני נהגתי כך", אמר פרוש והסביר כי "אם בא קהילה אלי והרב הרוחני שלה אמר שהם יכולים ללכת לממ"ח, אני עזרתי להם". סוף ציטוט.

במידע זה ישנו ביזוי תלמיד חכם של מרן הגר"ח קניבסקי זצוק"ל שכידוע סטיה השקפתית היתה אצלו בגדר יהרג ואל יעבור וכפי שקיבל מאביו קדוש ישראל מרן הסטייפלר זצוק"ל.

אותם בעלי המוסד באלעד שבעד בצע

כסף פנו לבקש את הסכמתו להיכנס תחת רשת "ממלכתי חרדי" לא הציגו בפניו את משמעות הדברים ומרוב חולשתו הנוראה לא עמד על פשר המעשה הנורא שהם עשו להקים מוסד ממלכתי שתחת הדגל שלו מוקמים כיום דור שלם של ילדים עם השקפה ציונית במידה רבה ומפנים אותם לשיבות כלאיים שהאפיקורסות מלאה שם בכל חלל האויר ומשם לשירות צבאי באחד מיישובות ההסדר או בנחל ה"חרדי" הידוע לשימצה.

חובה למחות על כך כדי שאחרים לא ילמדו מהם ויעשו כמעשיהם.

* * *

יש לציין שאותו ח"כ מ.פ. הוא גם אחד השושבינים המרכזיים של "מיתווה בעלזא" וכפי שראיתי ציטוט בגליונכם לאחר חג הפסח, שעסקני בעלזא העלו על נס פרט זה בעיתון פנימי שלהם.

גם הסרסור השני י.ר. זה שהוביל את המיתווה מתחילתו הינו חסיד הקהילה, יוצא צבא שפעל לגייס חרדים, וכיום מוביל בחורים חרדים לשמד הצבא באמצעות "שיבת הסדר חרדית - חדוותא".

על השותפים עם אותם שני אלמנטים, להפנים את אזהרת התורה (יתרו ח, יג) "לא תגנוב" ופירש תרגום יונתן בן עוזיאל וז"ל: "עמי בני ישראל לא תהווין גנבין ולא חברין ולא שותפין עם גנבין וגו' ארום בחובי גנביא כפנא נפיק על עלמא".

לדאבונו חיים אנו במציאות איומה שהכל מותר! אין קווים אדומים! מסורת אבות, דרך האבות ואזהרות הגדולים אינם מחייבים מאומה!

וכמה גורמים למצב זה: (1) ריבוי מצבי ה"בדיעבד" בחינוך החרדי גורם לעירוביאי מחשבתית ולקנאה בהכנסה הכספית יותר גבוהה של מוסדות אחרים. (2) שינוי הערכין ברחוב החרדי בשאיפה לקריירה לצד התעמולה הבלתי פוסקת על הצורך להצטייד ב"ארגז כלים לעתיד". (3) התעמולה הבלתי פוסקת מצד הרשויות הממשלתיות והחברתיות שמחלחל לתוך המחנה, שהעמיד הכלכלי של מדינת ישראל בעשורים הבאים נמצא בסכנה מתמדת באם הציבור החרדי לא ישתלב במערכת הכלכלית, שאת זה ניתן לתקן רק בשינוי החינוך מגיל צעיר.

לא כאן המקום להתייחס לפן ההשקפתי

התורני כיצד להתמודד עם הנחות הכוזבות הללו, כל דברי רבותינו בסוגיית האמונה והבטחון הם פתרון ישיר לכל הכאילו "בעיות" שיש לחברה החרדית במצבה כעת בארץ הקודש ב"גלות בין יהודים".

ההבלים שהתחדשו בשנים האחרונות. אסור להם שיבלבלו את הדעת ויחלישו את האמונה הטהורה בבורא עולם הזן ומפרנס

את כל, מה שהם הגורם הישיר לכל המהומה המתרחשת לאחרונה בנושאי החינוך והריצה אחר האקדמיה והקריירה והשתלבות בעבודה במקומות שהם אבדון רוחני.

אקווה שהמערכת תתייחס למכתבי זה ותפרסמו.

כבוד רב
אחד הקוראים

החדרת הוויי צבאי בבית ספר 'בית יעקב' במודיעין עילית

לכבוד מערכת קול החינוך
שלום וברכה

מצ"ב דפי עבודה שנלמדו בבית ספר בית יעקב בשכונת נאות הפסגה בעיר מודיעין עילית.

החוברת מגדירה את עצמה כ"חוברת לפיתוח אסטרטגיות ומיומנויות בהבנת הנקרא", הוי אומר שהמטרה היא להביא את התלמידות להבין היטב את מה שהן קוראות.

אם אכן זוהי המטרה, וכי חסרים נושאים, דרכם תוכלנה התלמידות ללמוד כיצד לפתח מיומנות בהבנת הנקרא, שיש צורך להעתיק חומר המכניס את הקורא להוויי הצבאי, על כל ההשלכות שבכך?

צריך להיות "חסר מיומנות בהבנת הנקרא" שלא להבין שחומר זה שכולו הווי צבאי, הינו פתח ואישור לדעות ציוניות ואפיקורסיות.

אקווה שההורים יפתחו את עיניהם ולא יתעלמו מפעמוני אזהרה אלו.

מה שמדאיג זה העובדה שב"חינוך העצמאי" איבדו לגמרי את המצפון וכדי להחניף לפקיד משרד החינוך שמשפעים אותם בהון רב עבור ספרי לימוד מתאימים לרוחם, קל להם למכור את נפש החניכות ולהחדיר להם מידע מההוויי הצבאי של מדינת ישראל, שכל בר דעת מבין את חומרת המעשה עצמו ואת ההשלכות החמורות שהדברים מביאים בעקבותיהם.

אוי לנו שהגענו לכך!

כבוד רב, תושב מודיעין עילית

זמורה ב'
לפניך קטע טקסט היקלים 'צדוק'. הקטע התפרסם במגזין חדשות. עני של השאלות שאתה יודע להשיב תשובה בעליל!

חברת לפיתוח אסטרטגיות ומיומנויות בהבנת הנקרא

לפחות הבינים של ביה"ס היסודי

1. מי הם המקצוענים?

- פלשתינים
- משתפי פעולה עם ישראל
- פלשתינים המאשימים קרצ'ה של ישראלים או קרצ'ה משתפי פעולה

2. מידע אנשים אלו "מקצוענים"?

- כי הצדוקים מסתובבים קטנים, הם מסתובבים אך שלום תמים היחודי.
- כי מדינת ישראל רוצה לשתף אותם פעולה.
- כי הם מקצוענים מדינה צבאית שצדוקים קטנים

3. היכן מוצאים המקצוענים מקלט?

- בהתנהגותם
- בדיבורם שמשקטי האוטונומיה.
- במדינת ישראל.

4. מידע חילי צדוקים אינם יכולים להתגבר על פעיה זז?

- כי המקצוענים הם אנשים אמיצים (גברים).
- כי עליהם התקדם איו לחילי צדוקים רשת לידו אמיצים לידו האוטונומיה.
- כי יש בין חילי צדוקים לבין המקצוענים הקטנים

5. למי נתון השלטון באוטונומיה, על-פי הקטע?

- לחילי צדוקים.
- לפלשתינים.
- לשתיים יחד.